

РЕШЕНИЕ

№ 3832

гр. София, 13.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 25.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Любка Петрова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **1461** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 54, ал. 6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба на И. Т. И., ЕГН [ЕГН], Й. Т. Д., ЕГН [ЕГН], Д. Т. И., ЕГН [ЕГН] и Елинка Т. А., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № 18-12524 от 28.11.2019 г. на Началника на Служба по геодезия, картография и кадастър – С. /СГКК - С./, с която е отказано изменение в кадастралната карта и кадастралните регистри /КККР/ на недвижимите имоти на територията на [населено място], ЕКАТТЕ 68134, район „В.“ за поземлен имот /ПИ/ с идентификатор 68134.1974.1079, състоящо се в нанасяне на поземлен имот с проектен идентификатор 68134.1974.5093 с площ 125 кв.м., съгласно Нотариален акт /НА/ № 151 от 16.05.2016 г., том LXV, вх. Рег. № 28078, дело № 20666/2016 г. на Служба по вписванията - [населено място].

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като са посочени конкретни пороци при издаването му, изразяващи се в неправилна преценка за наличие на спор за материално право. Считат, че в заповедта е немотивирана, като административният орган не е изложил конкретни обстоятелства въз основа на които е достигнал до извода за наличие на спор за материално право. Молят съда да отмени процесната заповед.

С разпореждане от 12.02.2020 г. съдът е оставил производството без движение, тъй като не е била заплатена държавна такса за всеки един от жалбоподателите и е указал в 7 дневен срок от получаване на съобщението таксите да бъдат внесени по сметка на

Административен съд Софи-град.

В указания срок държавна такса е била заплатена и представена единствено от Д. Т. И., ЕГН [ЕГН], предвид което жалбата по отношение на И. Т. И., ЕГН [ЕГН], Й. Т. Д., ЕГН [ЕГН] и Елинка Т. А., ЕГН [ЕГН] е оставена без разглеждане.

В съдебно заседание жалбоподателят – Д. Т. И., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът - Началникът на Служба по геодезия, картография и кадастър – С., редовно уведомен за образуваното съдебно производство, не се явява и не се представлява по делото. В съпроводително писмо, с което е изпратена преписката оспорва жалбата и счита, че същата е недопустима, неоснователна и недоказана. Моли съда да постанови решение, с което същата да бъде отхвърлена. Прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар от жалбоподателя.

Заинтересованите страни – Елинка Т. А., И. Т. И. и Й. Т. Д., редовно уведомени, не се явяват и не изпращат представител.

Заинтересованите страни М. Н. Ч. – Х. и С. Н. Ч. – Г., редовно уведомени, се представляват от адв. М., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Счита, че е налице спор за материално право. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира присъждане на разноски.

Административен съд София-град, Второ отделение, 30-ти състав, след като обсъди доводите на страните и доказателствата събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

От приетия по делото НА № 151 от 16.05.2016 г., том LXV, вх. рег. № 28078, дело № 20666/2016 г. на Служба по вписванията - [населено място], се установява, че заинтересованите страни И. Т. И., ЕГН [ЕГН], Й. Т. Д., ЕГН [ЕГН], Елинка Т. А., ЕГН [ЕГН] и жалбоподателят Д. Т. И., ЕГН [ЕГН] са признати за собственици при равни квоти на следния недвижим имот, а именно: ПИ с проекто номер 68134.1974.5092, находящ се в [населено място], СО – район „В.“, [улица], с площ 125 кв.м.

Видно от НА за собственост на недвижим имот по § 4а от ПЗР на ЗСПЗЗ № 141, том IX, дело № 1813/1995 г., Заповед РД-64-36/13.02.1995 г. и Удостоверение за наследници на К. Ц. Ч. изх. № 0688 от 05.06.2019 г., заинтересованите страни М. Н. Ч.-Х. и С. Н. Ч.-Г. са собственици на недвижим имот с идентификатор 68134.1974.1079.

Административното производство е започнало по повод подадено заявление рег. № 01-10028-14.01.2016 г. и вх. № 05-6186-06.06.2016 г. от И. Т. И. до СГКК – С., с искане да се извърши изменение в КККР на недвижимите имоти на [населено място] за поземлен имот с идентификатор 68134.1974.1079, като същото се изразява в нанасяне на поземлен имот с проектен идентификатор 68134.1974.5093 с площ 125 кв.м. съгласно нотариален акт № 151 от 16.05.2016 г. ,том LXV, вх. рег. № 28078, дело № 20666/2016 г. на Служба по вписванията - [населено място], издаден от нотариус С. Т. въз основа на скица-проект № 15-50297/04.02.2016 г.

На основание чл. 26, ал. 1 от АПК ответникът е изпратил уведомления до заинтересованите страни (л. 44-45 от делото), с които им е съобщил за откритото административно производство и за възможността да изразят становище във връзка с него. В указания от органа 7-дневен срок е постъпило възражение рег. № 02-1372-18.11.2019 г. от М. Н. Ч. (л. 31-35 от делото) срещу поисканото от изменение на КККР, като изразява несъгласие със същото и счита, че е налице спор за материално право- Представя и документи за собственост, както и възражение по

повод започването на административното производство от 07.07.2016 г.

Производството е приключило с постановяване на процесната заповед, с която се отказва изменението в КККР, състоящо се в нанасяне на поземлен имот /ПИ/ с проектен идентификатор 68134.1974.5093 с площ 125 кв.м., съгласно Нотариален акт /НА/ № 151 от 16.05.2016 г., том LXV, вх. Рег. № 28078, дело № 20666/2016 г. на Служба по вписванията - [населено място]. За да постанови оспорения отказ, Началникът на СГКК – С. е приел, че в случая е налице спор за материално право, който е пречка за изменение на влязлата в сила КККР до разрешаването му с влязъл в сила съдебен акт.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като депозирана в законоустановения срок, от лице с правен интерес, срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В кръга на служебно дължимата проверка по чл. 168, ал. 1 от АПК съдът на първо място констатира, че оспорената заповед е издадена от Началника на СГКК - С. за имот, за който е поискано изменението в КК КР, находящ се на територията на [населено място], и като съобрази разпоредбата на чл. 54, ал. 4 от ЗКИР и чл. 70, ал. 4 от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, намира, че проверяваният административен акт е издаден от материално и териториално компетентен орган.

Заповедта е издадена в предписаната от закона писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Възражението за липса на изложени конкретни фактически основания за издаването ѝ е неоснователно – видно от съдържанието ѝ, отказът в заповедта е мотивиран с постъпилото от М. Н. Ч. възражение, което сочи спор за материално право между заявителя и заинтересованата страна, даващо на административния орган основание да приключи висящото пред него административно производство с постановяване на отказ в хипотезата на чл. 72 от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г. на МРРБ.

При служебната проверка за законосъобразност на заповедта съдът не установи в хода на проведеното пред ответника административно производство да са допуснати други процесуални нарушения от категорията на съществените, налагащи отмяната на акта на самостоятелно основание. В жалбата до съда се твърдят, но не са изложени доводи за допуснати процесуални нарушения. Административният орган е спазил нормите на чл. 26, чл. 35 и чл. 36 от АПК и чл. 70, ал. 2 от Наредбата за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая посредством събиране на всички относими по заявлението данни и доказателства.

В тази връзка следва да бъде посочено, че кадастърът представлява съвкупност от основни данни за местоположението, границите и размерите, за носителите на правото на собственост и другите вещни права върху недвижимите имоти, нанесени в кадастралните карти и записани в кадастралните регистри. Измененията в кадастралния регистър на недвижимите имоти се допуска в случаите и при условията, изчерпателно посочени в специалния ЗКИР.

Съгласно даденото в чл. 2, ал. 1 ЗКИР определение, кадастърът е съвкупност от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти на територията на Република България набирани, представяни, поддържани в

актуално състояние и съхранявани по установен от този закон ред. В разпоредбата на чл. 51, ал. 1 от ЗКИР е предвидено, че кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на: 1) изменения в данните за обектите на кадастъра, настъпили след влизането в сила на кадастралната карта и кадастралните регистри; 2) непълноти или грешки; 3.) явна фактическа грешка. Според ал. 2, измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри по ал. 1 се извършват от Службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота.

Разпоредбата на чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР, КККР се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на непълноти или грешки, т. е. несъответствия в границите и очертанията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние според дефиницията на § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР. Разпоредбите на чл. 54, ал. 1 и ал. 4 от ЗКИР предвиждат, че непълнотата или грешката се допълва или поправя въз основа на писмени доказателства и проект за изменение на картата и регистъра на недвижимите имоти, а ал. 2 на текста императивно постановява, че когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаване на спора по съдебен ред – в същия смисъл е и чл. 55, т. 2 от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри. Такъв "спор за материално право" според легалната дефиниция на § 1, т. 16 от ДР на Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на КККР на МРРБ е налице, когато в проекта за изменение на КК местоположението и границите на имотите не съответстват на правата на собственост на всички заинтересовани лица, съгласно представените и събрани писмени доказателства в административното производство.

В настоящия случай Началникът на СГКК - С. се е произнесъл по заявление с искане за изменение на КККР в производство по реда на чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР и чл. 54, ал. 1 и ал. 4 от ЗКИР - изменение на КККР - отстраняване на непълнота в КК на [населено място], подадено от жалбоподателят. Заинтересованите лица са уведомени за започване на административното производство по реда на чл. 70, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г. на МРРБ за съдържанието, създаването и поддържането на КККР, като са упражнили правото си на становище, както в рамките на административното производство, посредством депозиране възражения пред административния орган с приложения към тях доказателства, така в хода на съдебното производство.

Съдът намира, че административният орган пълно и всестранно е изследвал релевантните факти и е достигнал до доказателствено обосноваване извод, че в конкретния казус се касае за спор за материално право. Тук следва да се отбележи, че спор за материално право е налице не само при висящ съдебен процес по вещно дело, но и винаги, когато твърденията на страните относно определено субективно материално право са разнопосочни, както е в случая. Целта на предвидената в ЗКИР процедура е да установи реално съществуващите граници на имота и обстоятелството, че по отношение на тях е налице съгласие на всички засегнати лица. В случая с възражението си пред административния орган М. Ч. оспорва правото на собственост на жалбоподателя, което оспорване се поддържа и пред съда. Липсата на такова съгласие може да бъде запълнена само от влязло в сила съдебно решение за установяване на правата им, но не и чрез други способности или обстоятелства. В

административното производство е недопустимо да се решават спорове за материално право между страните.

В хода на съдебното производство са събрани достатъчно доказателства, които сочат, че е налице спор относно собствеността на имота. Налице са противопоставими документи, удостоверяващи правата на жалбоподателя и заинтересованата страна и следва да се приеме, че между тях е налице спор относно собствеността на имота. Този спор се явява преюдициален спрямо административното производство за отстраняване на непълноти и грешки в КККР и административният орган е бил длъжен да откаже исканото изменение, както е и сторил с процесната заповед. До разрешаването му по общия исков ред, спорът за материално право е пречка за изменение на КККР за ПИ с идентификатор № 68134.1974.1079.

По изложените съображения съдът приема, че оспореният административен акт е законосъобразен – постановен от компетентен орган по аргумент от чл. 54, ал. 4 от ЗКИР, в изискуемата от закона писмена форма, с посочени фактическите и правни основания за издаването му, при спазване на материалноправните разпоредби, административно производствените правила и в съответствие с целта на закона.

При този изход на спора и на основание на чл. 143, ал. 3 и ал. 4 от АПК и своевременно направеното искане за присъждане на разноски от процесуалния представител на заинтересованите страни, жалбоподателят следва да бъде осъден да им заплати възнаграждение за един адвокат в поискания и своевременно доказан размер на 600 лв., съответстващ на определения в чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредба от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за дела по ЗКИР.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 30 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Т. И., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № 18-12524 от 28.11.2019 г. на Началника на Служба по геодезия, картография и кадастър – С., с която е отказано изменение в кадастралната карта и кадастралните регистри на недвижимите имоти на територията на [населено място], ЕКАТТЕ 68134, район „В.“ за поземлен имот с идентификатор 68134.1974.1079, състоящо се в нанасяне на поземлен имот с проектен идентификатор 68134.1974.5093 с площ 125 кв.м., съгласно Нотариален акт /НА/ № 151 от 16.05.2016 г., том LXV, вх. Рег. № 28078, дело № 20666/2016 г. на Служба по вписванията - [населено място].

ОСЪЖДА Д. Т. И., ЕГН [ЕГН], да заплати на С. Н. Ч.-Г., ЕГН [ЕГН] и М. Н. Ч.-Х., ЕГН [ЕГН], разноски по делото в размер на 600 (шестстотин) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

СЪДИЯ:

